

Op de pedalen langs operavoorstellingen

Voor opera hoef je niet per se naar de schouwburg. Spanga doet het in de weilanden, Aida wordt opgevoerd in stations en het Nederlands KamerOpera Festival doet het op de fiets. Onder de titel Schatkameropera zijn fietstochten georganiseerd langs enkele markante plekken, waar liefde, drama en appels wachten.

door DICK LANING
ZWOLLE

Volg de man met het liefdesverdriet, zegt het boekje waarin zowel de fietsroute als het programma van de Schatkameropera is opgenomen. We zijn onderweg naar Alessandro Scarlatti, die in de eerste schatkamer zijn smart laat vertolken door countertenor Sytse Buwalda. Terwijl buiten de lente geurt vloeien in de stijkamers van het Stedelijk Museum Zwolle tranen.

De frivole lokken van Sytse Buwalda en de warme klavecimbelklanken van Alessandro Sbrizzi verbergen de zielenpijn in de cantates van Scarlatti. Ongestoord en in vrijheid wil hij kunnen lijden, mits Clori - de oorzaak van zijn verdriet - het maar niet ziet. Intussen volgt het publiek zijn wanhopig dwalen op

Countertenor Sytse Buwalda, op de voet gevolgd door publiek in het Stedelijk Museum Zwolle.

Foto FRANS PAALMAN

de voet. Buwalda leunt tegen schilderijen, baant zich een weg door de mensen, zoekt het klavecimbel dat van de ene naar de andere plek wordt gereden en zingt intussen even onverstoord als betoverend. Dichterbij kun je de kunst van het lijden niet aanschouwen.

Buiten de stad, op een half uurtje fietsen, wacht Franz Schubert. Van de barok naar de ro-

mantiek, van het leed naar de liefde, ja zelfs de lust. De Vecht ligt er idyllisch bij, vanuit een roeibootje klinkt van ver gezang, de 'schatzoekers' worden met man- en vrouwkracht overgezet, een ezel balkt ter verwelkoming, de zon speelt het spel mee.

In Huize Arnichem hebben de bewoners hun huiskamer ter beschikking gesteld aan sopraan

Heleen Koele en pianist Steven Faber. Het zijn de teksten van Goethe en de muziek van Schubert die samen verhalen van smachtende liefde, van vreugde en verlangen. Koele en Faber spelen een vermakelijk spel met een perfecte timing en hemels gezang. Het is alsof de emoties bij Heleen Koele als vanzelf hun plek vinden: zoals ze fleemt, verleidt, in woede kan uitbarsten of

voor het hoge venster naar haar beminde verlangt.

Beklemmend

Tijd weer voor de stad. Van het statige huis aan de Vecht naar het voormalige ziekenhuis dat nu onderdak biedt aan de academie voor beeldende kunst. Het is hier waar de liefde tot het uiterste op de proef wordt gesteld in een beklemmende sfeer. Brandende kaarsen, een houten kruis, een man in vertwijfeling en een jongen die onbekommerd speelt. Op muziek van Benjamin Britten wordt het waanzinnige verhaal verteld van Abraham die bereid is zijn zoon Isaac to offeren. Het aangrijpende duet van tenor Geraint Roberts als Abraham en jongenssopraan Ruben Plantinga als Isaac valt zwaar, na het zonnige fietstochtje. Gelukkig is er aan het eind de troost van de wijn. En er zijn appels, zoals gedurende deze hele schatkamertocht appels een opvallende rol spelen. Appels in een museumtuin onder bomen die geen appelbomen zijn en in een tijd dat ze niet vallen, een countertenor die zijn leed ten einde raad wegslukt met een appel, geliefden aan het water die elkaar appels toewerpen... Als de appel hier het symbool van verleiding en zonde is, mag de drie uur durende tocht gerust paradisisch heten.